

Als er één plaats is, waar we onszelf zijn, is het in bed. Knack Weekend trekt van slaapkamer naar slaapkamer voor een eerlijk gesprek.

Deze week:

Leen (40) en Thomas (42). Hun relatie begon erg tumultueus en is dat bij momenten nog steeds, maar ze zal standhouden, daarvan zijn ze overtuigd.

“Thomas is niet mijn type, maar toen ik hem voor het eerst zag, was ik meteen verliefd”, vertelt Leen. “Ik hoopte dat het over zou gaan, want ik was al zes jaar samen met een vriend van hem. Er volgde toch een breuk, heel pijnlijk, en ook met Thomas was het niet direct oké. We hadden gekust, maar vaak liet hij dagen niets van zich horen. Thomas, toen 23, had nog geen echte relatie gehad en was emotioneel nog een jongetje.” Hij knikt. “Tot ik besepte: maak jezelf niets wijs, Leen is wat je wilt.” “Hij ging lesgeven in Liverpool en ik forceerde een Erasmus daar. In ons kleine huisje draaiden we elke avond plaatjes en vrijden we. Zalig. Toen Thomas daarna, tegen onze afspraak in, een jaar langer bleef, was ik zo boos dat ik het uitmaakte en in België iets met iemand anders begon.” “Ik was daar kapot van, maar wist dat

het goed zou komen”, zegt Thomas. “Onbewust vond ik het aantrekkelijk dat Thomas niet aan ons twijfelde. Vandaag is hij nog altijd het stabiele tegengewicht voor mijn hevige emoties. Ik word bijvoorbeeld snel verliefd, maar handel daar niet meer naar. Het helpt dat Thomas me nooit freakerig bij zich probeert te houden.” “Ik weet gewoon dat ze ons gezin met twee kinderen niet op het spel zou zetten. Als Nikka en Boris een gesprek niet mogen horen, gaan Leen en ik diep in de tuin onkruid wieden.” “Sowieso komen ergernissen bij ons direct naar boven. Ik gooide ooit uit frustratie de stofzuiger naar Thomas, maar die viel op mijn teen. Toen ik rondhinkte van de pijn, kregen we de slappe lach.” “We kunnen even goed ruziemaken als elkaar graag zien. Daarom weet ik: wij blijven bij elkaar.”